

۲۰۱۹/۱۱/۳۰

تیمورشاه تیموری

بمناسبت روز طفل

بخش سوم و اخیر

به دست آرد همانا لقمه ای چند
گذارد نزد طفلِ ابتر خویش
در آن حال طفل او کو منتظر بود
نه در فکر جزا باشد، نه در بند
ز اشک گلگون نماید چادر خویش
ز آرزوی غذا یک دم نیاسود

لب خشکیده و رخساره زرد
جهان غم ز چشمانش عیان است
چو آن طفل یتیم رنج دیده
نگاهش سرد و سیمایش پر از درد
تن افسرده اش بس ناتوان است
پس از ایام چند این لقمه دیده

گذارد در دهن در فکر حلوا
مُرکب از خمیر خشک سوخته
به جای شیر و نعمت های الوان
ولی لقمه نباشد نان اصلا
ذغالی چند در بینش نهفته
خورد آن بی زبان نانی بدین سان

گرفتاش در گلو، کرد سرفه ای چند به آن بی جانی خود ناله ای چند
بؤد این قصه ما را انتباهی
شود آیا که باز یابیم راهی

پایان

**** * * * * *

بخش اول و دوم این سروده را با کلیک بر لینک های زیر مطالعه فرمائید
http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/timori_temorshah_bamonasebat_roz_tefel.pdf
http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/timori_temorshah_bamonasebat_roz_tefel_۲.pdf

بمناسبت روز طفل بخش سوم و پایان
timori_temorshah_bamonasebat_roz_tefel_۲.pdf

